

JUHTIMISSÜSTEEMI SUUNISED

Soovituslik juhend on kehtestatud Finantsinspeksiooni juhatuse 20.12.2013. a otsusega nr. 1.1-7/83

1. Pädevus

- 1.1. Finantsinspeksiooni seaduse (edaspidi nimetatud FIS) § 3 kohaselt teostab Finantsinspeksioon riiklikku finantsjärelevalvet finantssektori stabiilsuse, usaldusväarsuse ja läbipaistvuse ning toimimise efektiivsuse suurendamise, süsteemsete riskide vähendamise ning finantssektori kuritegelikel eesmärkidel ärakasutamise tõkestamisele kaasaaitamise eesmärgil, et kaitsta klientide ja investorite huve nende vahendite säilimisel ning seeläbi toetada Eesti rahasüsteemi stabiilsust.
- 1.2. FIS § 57 lg 1 kohaselt on Finantsinspeksioonil õigus välja anda soovitusliku iseloomuga juhendeid finantssektori tegevust reguleerivate õigusaktide selgitamiseks või finantsjärelevalve subjektide suunamiseks.
- 1.3. Kindlustustegevuse seaduse (edaspidi KindlITS) 01.01.2014 jõustuva redaktsiooni § 47¹ lg 4 kohaselt annab Finantsinspeksioon välja soovituslikud juhendid kindlustusandja juhtimissüsteemi selgitamiseks ja kindlustusandja suunamiseks.
Soovitusliku juhendi aluseks on EIOPA Juhtimissüsteemi suunised¹.

2. Eesmärk ja kohaldamisala

- 2.1. 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) 1094/2010 (edaspidi „EIOPA määrus” või „määrus”)² artikli 16 kohaselt esitas EIOPA riikide pädevatele asutustele suuniseid selle kohta, kuidas tegutseda ettevalmistavas etapis enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II direktiiv))³ kohaldamist.
- 2.2. Need suunised tuginevad Solventsus II direktiivi artiklitele 40–49, 93, 132 ja 246.
- 2.3. Et puuduvad ettevalmistavad suunised, võivad Euroopa riikide pädevad asutused pidada vajalikuks töötada usaldusväärse riskitundliku järelevalve tagamiseks välja riiklikke lahendusi. Kogu ELi ulatuses kooskõlastatud ja sidusa järelevalve saavutamise asemel võivad tekkida erinevad riiklikud lahendused, mis kahjustab siseturu head toimimist.
- 2.4. On väga tähtis, et Solventsus II ettevalmistamisele lähenetaks kooskõlastatult ja sidusalt. Käesolevaid suuniseid tuleb vaadelda Solventsus II ettevalmistustööna, mis toetab Solventsus II

¹https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/guidelines/System_of_Governance/EIOPA_2013_0020_0000_ET_TRA.pdf

² ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83

³ ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155

põhivaldkondadega seotud ettevalmistavaid tegevusi, et tagada ettevõtjate nõuetekohane juhtimine ning tagada, et järelevalveasutuste käsutuses on piisavalt teavet. Need valdkonnad on juhtimissüsteem, k.a riskijuhtimissüsteem ja ettevõtja oma riskide ettevaatav hindamine (lähtudes oma riskide ja solventsuse hindamise põhimõtetest, mida tähistatakse lühendiga ORSA), sisemudelite eeldatakse esitamise ning teabe esitamise riikide pädevatele asutustele.

- 2.5. Varane ettevalmistus on oluline tagamaks, et ettevõtjad ja riikide pädevad asutused oleksid Solventsus II täielikul rakendamisel valmis ja võimelised uut süsteemi kasutusele võtma. Selleks eeldatakse, et riikide pädevad asutused on ettevõtjatega tihedas dialoogis.
- 2.6. Osana Solventsus II rakendamise ettevalmistamisest peavad riikide pädevad asutused kehtestama 1. jaanuaril 2014 käesolevas dokumendis kirjeldatud suunised, et kindlustus- ja edasikindlustusettevõtjad astuksid vajalikke samme Solventsus II täielikuks rakendamiseks.
- 2.7. Edaspidi peavad riikide pädevad asutused saatma kõnealuste suuniste rakendamise kohta EIOPA-le eduaruande igale asjakohasele aastale järgneva veebruari lõpuks, esimese niisiis 28. veebruariks 2015 ajavahemiku 1. jaanuar – 31. detsember 2014 kohta.
- 2.8. Käesolevad suunised sisaldavad suuniseid mõistlikkuse põhimõtte kohta. Riikide pädevatelt asutustelt eeldatakse, et nad tagavad, et ettevõtjad juba ettevalmistaval perioodil seda põhimõtet lisaks kehtiva järelevalvekorra raames rakendatavatele ettenähtud kvantitatiivsetele piimääradele arvesse võtavad. Peale selle oodatakse, et riikide pädevad asutused tagavad, et ettevõtjad tegelevad vajalike muudatuste rakendamiseks üleminekuperioodil sellega, et täita kõik investeringute juhtimise nõuded. See ei tähenda, et ettevõtjate investeerimisportfelle tuleb muuta samas ulatuses, mida nad peavad vajalikuks Solventsus II režiimi täielikul rakendamisel.
- 2.9. Aktuaarifunktsiooni käsitlevad suunised sisaldavad viiteid kapitalinõuetele ja kindlustustehnilistele eraldistele. Kõnealuseid viiteid tuleb mõista viidetena Solventsus II nõuetele. Enamik aktuaarifunktsiooni ülesannetest on seotud Solventsus II kindlustustehniliste eraldiste koordineerimisega. Ettevalmistaval perioodil on olulised peamiselt toimingud, mis on seotud esialgse teabe edastamisega riikide pädevatele asutustele. Täielikku raamistikku kindlustustehniliste eraldiste hindamiseks sel perioodil ei ole. Eranditult ettevalmistava aruandluse eesmärgil sätestatakse raamistik hiljem.
- 2.10. Solventsus II direktiivi kohaselt eeldatakse riikide pädevatelt asutustelt käesolevate suuniste rakendamise tagamist viisil, mis on proportsionaalne kindlustus- või edasikindlustusettevõtja tegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Suunised juba kajastavad proportsionaalsuse põhimõtete ellurakendamist, kuna see põhimõte on neisse integreeritud.
- 2.11. Riikide pädevad asutused peavad kohaldama suuniseid nii kindlustusettevõtjatele kui ka vajalikele muudatustele konsolideerimisgrupi tasandil. Peale selle peavad riikide pädevad asutused konsolideerimisgruppidele rakendama konsolideerimisgrupi suuniseid.
- 2.12. Käesolevate suuniste jaoks on välja töötatud järgmine mõiste:
 - „Konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja“ – kasutatakse konsolideerimisgrupi suunistes konsolideerimisgrupi tasandil juhtimissüsteemi suuniste täitmise eest vastutava ettevõtja kohta.
- 2.13. Suunised kohaldatakse kõigile Eesti kindlustusandjatele vastavalt KindITS.

I jagu: Ettevalmistavate suuniste üldsätted

Suunis 1 – suuniste üldsätted

- 2.14. Riikide pädevad asutused peavad astuma vajalikke samme, et kehtestada 1. jaanuaril 2014 käesolevad juhtimissüsteemi suunised.
- 2.15. kindlustus- ja edasikindlustusettevõtjad ning konsolideerimisgrupid võtavad kohaseid meetmeid eesmärgiga
- a) arendada kooskõlas Solventsus II direktiiviga välja tõhus juhtimissüsteem, mis tagab kindla ja usaldusväärse juhtimise;
 - b) arendada välja tõhus riskijuhtimissüsteem, ühendades strateegiaid, protsesse ja aruandlusmenetlusi, mida on vaja, et nii üksik- kui ka üldisel tasandil pidevalt tuvastada, mõõta, seirata ja juhtida neid mõjutavaid või mõjutada võivaid riske ning neist teatada, sh nende omavahelised seosed; samuti
 - c) pakkuda kvalitatiivset teavet, mis võimaldab riikide pädevatel asutustel selle juhtimissüsteemi kvaliteeti hinnata.

Suunis 2 – eduaruanne EIOPA-le

- 2.16. Edaspidi peavad riikide pädevad asutused saatma kõnealuste suuniste rakendamise kohta EIOPA-le eduaruande igale asjakohasele aastale järgneva veebruari lõpuks, esimese niisiis 28. veebruariks 2015 ajavahemiku 1. jaanuar – 31. detsember 2014 kohta.

II jagu: Juhtimissüsteem

I peatükk: Üldised juhtimisnõuded

Suunis 3 – haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan ehk juhtorgan

- 2.17. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt ettevõtja juhtorgan suhtleb kohaselt komiteedega, mida ta asutab, ning ettevõtja tippjuhtkonna ja teiste võtmefunktsioonidega neilt ennetavalt teavet küsides ja vajaduse korral seda kontrollides.
- 2.18. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutava ettevõtja juhtorgan suhtleb kohaselt konsolideerimisgrupi kõigi ettevõtjate juhtorganitega, küsides neilt ennetavalt teavet ning kontrollides otsuste tegemist tegurites, mis konsolideerimisgruppi võivad mõjutada.

Suunis 4 – juriidiline ja organisatsiooniline struktuur

- 2.19. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt ettevõtjal on juriidiline ja organisatsiooniline struktuur, mille eesmärk on toetada ettevõtja strateegilisi eesmäärke ja tegevusi. Seda struktuuri peab olema võimalik sobiva aja jooksul kohandada ettevõtja strateegiliste eesmärkide, tegevuste või ärikeskkonna muutustele.
- 2.20. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutava ettevõtja juhtorgan hindab, kuidas konsolideerimisgrupi struktuuri muutused mõjutavad seotud ettevõtjate finantspositsiooni jätkusuutlikkust ning teeb õigel ajal vajalikud muudatused.
- 2.21. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutava ettevõtja juhtorganil on sobivate meetmete võtmiseks vajalikud teadmised konsolideerimisgrupi struktuurist, selle

erinevate ettevõtjate ärimudelitest ning nendevahelistest seostest ja suhetest ja konsolideerimisgrupi struktuurist tulenevatest riskidest.

Suunis 5 - võtmefunktsioonid

- 2.22. Solventsus II direktiivi artiklite 44, 46, 47 ja 48 kohaselt ettevõtja täidab nõuetekohaselt järgmisi võtmefunktsioone: riskijuhtimise, vastavuskontrolli, siseauditi ja aktuaarifunktsioon.
- 2.23. Solventsus II direktiivi artiklite 44, 46, 47, 48 ja 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja täidab nõuetekohaselt järgmisi võtmefunktsioone: riskijuhtimise, vastavuskontrolli, siseauditi ning aktuaarifunktsioon konsolideerimisgrupi tasandil.

Suunis 6 – otsuste tegemine

- 2.24. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt ettevõtja tagab juhtimise vähemalt kahe inimese poolt. See tähendab, et ettevõtja iga olulise otsusega on enne selle rakendamist seotud vähemalt kaks inimest, kes ettevõtjat juhivad.

Suunis 7 – juhtorgani otsuste dokumenteerimine

- 2.25. Solventsus II direktiivi artikli 41 ja artikli 44 kohaselt ettevõtja dokumenteerib sobival viisil oma juhtorgani otsused ning selle, kuidas riskijuhtimissüsteemist saadud teavet nende tegemisel arvesse võetakse.

Suunis 8 – juhtimissüsteemi siseläbivaatus

- 2.26. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt ettevõtja juhtorgan määrab kindlaks juhtimissüsteemi ettevõtjasisesse läbivaatuse ulatuse ja sageduse, võttes arvesse äritegevuse laadi, mahtu ja keerukust nii üksikettevõtjate kui ka konsolideerimisgrupi tasandil, ning konsolideerimisgrupi struktuuri.
- 2.27. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt läbivaatuse ulatus, tulemused ja järeldused dokumenteeritakse ja edastatakse ettevõtja juhtorganile nõuetekohaselt. Et tagada järelmeetmete võtmine ja dokumenteerimine, on vaja sobivat tagasisidet.

Suunis 9 – tegevuspõhimõtted

- 2.28. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt ettevõtja viib kõik juhtimissüsteemi osana nõutavad tegevuspõhimõtted kooskõlla nii omavahel kui ka ettevõtja ettevõtlusstrateegiaga. Kõigis tegevuspõhimõtetes tuleb kirjeldada selgesõnaliselt vähemalt järgmist:
- a) tegevuspõhimõtete eesmärgid;
 - b) täidetavad ülesanded ning nende eest vastutav isik;
 - c) rakendatavad protsessid ja aruandlusmenetlused; samuti
 - d) asjaomaste organisatsiooniliste üksuste kohustus teatada riskijuhtimise, siseauditi, vastavuskontrolli ja aktuaarifunktsioonidele kõigist nende ülesannete täitmiseks olulistest asjaoludest.
- 2.29. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt ettevõtja käsitleb võtmefunktsioone hõlmavates tegevuspõhimõtetes ka nende funktsioonide rolle, õigusi ja volitusi ettevõtja sees.

Suunis 10 – eriolukordade plaanid

- 2.30. Solventsus II direktiivi artikli 41 kohaselt ettevõtja tuvastab eriolukordade plaanides käsitletavat riskid valdkondades, milles ta loeb end haavatavaks, vaatab kõnealuseid eriolukordade plaane läbi ning uuendab ja testib neid regulaarselt.

II peatükk: Sobivus ja nõuetekohasus

Suunis 11 – sobivusnõuded

- 2.31. Kooskõlas Solventsus II direktiivi artikliga 42 ettevõtja tagab, et ettevõtja juhid või muid võtmefunktsioone täitvad inimesed, kaasa arvatud ettevõtja juhtorgani liikmed, on sobivad ning et võetakse arvesse üksikisikutele määratud ülesandeid, et kindlustada kvalifikatsioonide, teadmiste ja oluliste kogemuste asjakohane mitmekesisus viisil, mis tagaks ettevõtja juhtimise ja järelevalvamise professionaalsuse.
- 2.32. Solventsus II direktiivi artikli 42 kohaselt ettevõtja kindlustab oma juhtorgani liikmetel kollektiivselt asjakohase kvalifikatsiooni, kogemuste ja teadmiste olemasolu vähemalt järgmistes valdkondades:
- a) kindlustus- ja finantsturud;
 - b) äristrateegia ja ärimudel;
 - c) juhtimissüsteem;
 - d) finants - ja aktuaaranalüüs; samuti
 - e) õigusraamistik ja -nõuded.

Suunis 12 – nõuetekohasuse nõuded

- 2.33. Solventsus II direktiivi artikli 42 kohaselt ettevõtja võtab inimese nõuetekohasuse hindamisel arvesse tema ausust ja finantsalast usaldusväärust, lähtudes olulistest tõenditest tema iseloomu, isikliku käitumise ja ettevõtlustegevuse kohta ja muu hulgas mis tahes kriminaal-, finants- ja järelevalveaspektidest, olenemata jurisdiktsioonist. Toimepandud rikkumisega seotud piiranguperiood määratakse riigi õiguse või praktika alusel.

Suunis 13 – sobivuse ja nõuetekohasuse tegevuspõhimõtted ja menetlused

- 2.34. Solventsus II direktiivi artiklite 41 ja 42 kohaselt ettevõtjal on sobivust ja nõuetekohasust käsitlevad tegevuspõhimõtted, mis hõlmavad vähemalt järgmist:
- a) ettevõtjat juhtivate või võtmefunktsioone täitvate inimeste sobivuse ja nõuetekohasuse hindamise menetluse kirjeldus – nii konkreetsele ametikohale määramise kui ka jooksva hindamise kohta;
 - b) selliste olukordade kirjeldus, mis annavad põhjust hinnata sobivust ja nõuetekohasust uuesti; samuti
 - c) teiste, Solventsus II direktiivi artikli 42 nõuetes nimetatata isikute sobivuse ja nõuetekohasuse hindamise menetluse kirjeldus – nii konkreetsele ametikohale määramise kui ka jooksva hindamise kohta.

Suunis 14 – võtmefunktsioonide tegevuse edasiandmine

- 2.35. Solventsus II direktiivi artiklite 42 ja 49 kohaselt ettevõtja kohaldab sobivuse ja nõuetekohasuse hindamise menetlust ka tegevuse edasiandmisel võtmefunktsiooni täitva teenuseosutaja või allteenuseosutaja juures töötavatele inimestele.
- 2.36. Solventsus II direktiivi artiklite 42 ja 49 järgi ettevõtja määrab ettevõtjas kogu võtmefunktsiooni edasiantud tegevuse eest vastutava inimese, kes on sobiv ja nõuetekohane ning kellel on võtmefunktsiooni edasiantud tegevuse alal piisavalt teadmisi ja kogemusi, et suuta kontrollida teenuseosutaja tegevust ja tulemusi.

III peatükk: Riskijuhtimine

Suunis 15 – juhtorgani roll riskijuhtimissüsteemis

- 2.37. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt lõplikult vastutab ettevõtja riskijuhtimissüsteemi tõhususe tagamise eest ettevõtja juhtorgan, kehtestades riskivalmiduse ja üldise riskitaluvuse ülempiirid ning peamised riskijuhtimisstrateegiad ja tegevuspõhimõtted.
- 2.38. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutava ettevõtja juhtorgan vastutab kogu konsolideerimisgrupi riskijuhtimissüsteemi tõhususe eest. Riskijuhtimissüsteem peab hõlmama vähemalt järgmist:
- a) riskijuhtimist puudutavad strateegilised otsused ja tegevuspõhimõtted konsolideerimisgrupi tasandil;
 - b) konsolideerimisgrupi riskivalmiduse ja üldiste riskitaluvuse ülempiiride määratlemine; samuti
 - c) riskide tuvastamine, mõõtmine, juhtimine, monitoorimine ja aruandlus konsolideerimisgrupi tasandil.
- 2.39. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja kindlustab selliste strateegiliste otsuste ja tegevuspõhimõtete kooskõla konsolideerimisgrupi struktuuri, suuruse ning sellesse kuuluvate ettevõtjate eripäradega. Samuti ta tagab, et arvesse võetaks konsolideerimisgruppi kuuluva iga ettevõtja konkreetseid olulisi tegevusi ja nendega seonduvaid riske, ning tagab lisaks konsolideerimisgrupi tervikliku, kooskõlastatud ja tõhusa riskijuhtimise strateegia kehtestamise.

Suunis 16 – riskijuhtimise tegevuspõhimõtted

- 2.40. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja kehtestab riskijuhtimise tegevuspõhimõtted, mis hõlmavad vähemalt järgmist:
- a) riskikategooriate määratlused ja riskide mõõtmise meetodid;
 - b) iga asjakohase riskide kategooria, valdkonna ja iga võimaliku riskide kuhjumise juhtimise üldkirjeldus;
 - c) kirjeldus seose kohta maksevõime vajaduste hindamisega, lähtudes ettevõtja oma riskide ettevaatava hindamise tulemustest (ORSA tegevuspõhimõtete alusel), regulatiivsetest kapitalinõuetest ja ettevõtja riskitaluvuse piiridest;
 - d) riskitaluvuse piirmäärade täpsustamine kõigis olulistest riskikategooriates kooskõlas ettevõtja üldise riskivalmidusega; samuti

- e) korrapäraste stressi-testide sagedus ja sisu ning nende olukordade kirjeldus, mis õigustaksid eriotstarbelisi stressi-teste.

Suunis 17 – riskijuhtimise funktsioon: üldtoimingud

- 2.41. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja nõuab riskijuhtimise funktsioonilt potentsiaalselt olulisena tuvastatud riskidest teatamist juhtorganile. Riskijuhtimise funktsioon peab enda algatusel ning juhtorgani taotlusel andma aru ka teiste konkreetsete riskivaldkondade kohta.
- 2.42. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja tagab riskijuhtimise tegevuspõhimõtete järjekindla rakendamise kogu konsolideerimisgrupis.

Suunis 18 – kindlustusriski hindamise ja eraldiste moodustamise riskide juhtimise tegevuspõhimõtted

- 2.43. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja käsitleb oma riskijuhtimise tegevuspõhimõtetes kindlustusriski hindamise ja eraldiste moodustamise riski vallas vähemalt järgmist:
 - a) kindlustusäri liigid ja omadused, näiteks, millist liiki kindlustusriski on ettevõtja valmis võtma;
 - b) kuidas tagada kindlustuspreemiatest saadava sissetuleku piisavus eeldatavate nõuete ja kulude katmiseks;
 - c) ettevõtja kindlustuskohustustest, sealhulgas tema toodetele lisatud valikuvõimalustest ja garanteeritud tagasiostuväärtusest tulenevate riskide tuvastamine;
 - d) kuidas ettevõtja uue kindlustustoote kavandamisel ja kindlustuspreemia arvutamise menetluses võtab arvesse investeringutega seotud piiranguid; samuti
 - e) kuidas ettevõtja uue kindlustustoote kavandamisel ja kindlustuspreemia arvutamise menetluses võtab arvesse edasikindlustust või teisi riskide maandamise meetodeid.

Suunis 19 – operatsiooniriski juhtimise tegevuspõhimõtted

- 2.44. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja käsitleb oma riskijuhtimise tegevuspõhimõtetes operatsiooniriski vallas vähemalt järgmist:
 - a) määratleb operatsiooniriskid, mis teda mõjutavad või võivad mõjutada, ning hindab nende maandamise viise;
 - b) tegevused või sisemised protsessid operatsiooniriski juhtimiseks, kaasa arvatud neid toetav IT-süsteem; samuti
 - c) riskitaluvuse piirmäärad ettevõtja peamistes operatsiooniriski valdkondades.
- 2.45. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtjal on protsessid operatsiooniriski juhtumite kindlakstegemiseks, analüüsimiseks ja neist teatamiseks. Selleks peab ettevõtja kehtestama menetluse operatsiooniriski juhtumite registreerimiseks ja seireks.
- 2.46. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja töötab operatsiooniriski juhtimiseks välja sobiva kogumi operatsiooniriski stsenaariumeid ning analüüsib seda kogumit lähtuvalt vähemalt järgmistest alustest:
 - a) mõne põhiprotsessi, -töötaja või -süsteemi ebaõnnestumine; samuti
 - b) väliste juhtumite esinemine.

Suunis 20 – riskimaandamise kontrollimine ja dokumenteerimine

2.47. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja analüüsib, hindab ja dokumenteerib kõigi kasutatavate riskimaandamise meetodite tõhusust, et kasutada edasikindlustust ja teisi riskimaandamise meetodeid õigesti.

Suunis 21 – edasikindlustus ja teised riskimaandamise meetodid – riskijuhtimise tegevuspõhimõtted

2.48. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja käsitleb riskijuhtimise tegevuspõhimõtetes riskimaandamise meetodite vallas vähemalt järgmist:

- a) ettevõtja seatud riski piirmäärade kohase riski ülekandmise taseme määratlemine ning kõige sobivamat laadi edasikindlustuslahenduste kindlakstegemine lähtuvalt ettevõtja riskiprofilist;
- b) riskimaandamise partnerite valimise tegevuspõhimõtted ja menetlused edasikindlustuspartnerite krediidivõime ja hajutatuse hindamiseks ja seireks;
- c) riski tõhusa ülekandmise hindamise ning alusriski arvestamise menetlused; samuti
- d) likviidsuse juhtimine, et tulla toime võimalike ajaerinevustega nõuete väljamaksmise ja edasikindlustussummade kättesaamise vahel.

Suunis 22 – varade ja kohustuste juhtimise poliitika

2.49. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja käsitleb oma riskijuhtimise tegevuspõhimõtetes varade ja kohustuste juhtimise vallas vähemalt järgmist:

- a) varade ja kohustuste tähtaegade ja muud laadi erinevuste tuvastamise ja hindamise menetluse kirjeldus vähemalt tähtaegade ja valuutade vallas;
- b) kasutatavate riskimaandamise meetodite kirjeldus ning vastavate riskimaandamise meetodite eeldatav mõju varade ja kohustuste juhtimisele;
- c) teadlikult lubatud erinevuste kirjeldus; samuti
- d) läbiviidavate stressitestide ja stsenaariumitestide aluseks oleva metoodika kirjeldus ja sagedused.

Suunis 23 – investeerimisriski juhtimise tegevuspõhimõtted

2.50. Solventsus II direktiivi artiklite 44 ja 132 kohaselt ettevõtja käsitleb oma riskijuhtimise tegevuspõhimõtetes investeringute vallas vähemalt järgmist:

- a) turvalisuse, kvaliteedi, likviidsuse, kasumlikkuse ja kättesaadavuse tase, mida ettevõtja kogu varade portfelliga saavutada soovib, ning kuidas ta kavatseb seda saavutada;
- b) kvantitatiivsed piirmäärad, mis tuleb kehtestada varadele ning riskidele, kaasa arvatud bilansivälistele riskidele, et aidata ettevõtjal tagada portfelli soovitava turvalisuse, kvaliteedi, likviidsuse, kasumlikkuse ja kättesaadavuse saavutamist;
- c) finantsturu keskkonna hinnang;
- d) tingimused, mille alusel tohib ettevõtja varasid pantida või välja laenata;
- e) tururiski ja teiste riskide vaheline seos mitmekesisetes stsenaariumites;
- f) menetlus investeringuvarade sobivaks hindamiseks ja kontrollimiseks;

- g) investeringute tootluse jälgimise ja vajadusel tegevuspõhimõtete läbivaatamise menetlused; samuti
- h) kuidas valida varasid kindlustusvõtjate ja hüvitise saajate parimates huvides.

Suunis 24 – likviidsusriski juhtimise tegevuspõhimõtted

2.51. Solventsus II direktiivi artikli 44 kohaselt ettevõtja käsitleb oma riskijuhtimise tegevuspõhimõtetes likviidsusriski vallas vähemalt järgmist:

- a) menetlus tähtaegade erinevuse taseme kindlakstegemiseks nii varade kui ka kohustustega seotud sissetulevate ja väljaminevate rahavoogude vahel, hõlmates ka eeldatavaid rahavoogusid otsekindlustusest ja edasikindlustusest, näiteks kahjunõuetest, lõpetamisest või tagasiostmisest;
- b) kogu likviidsusvajaduse arvestus lühiajalises ja keskpikas perspektiivis, kaasa arvatud sobiv likviidsuspuhver kaitseks likviidsusvaeguse vastu;
- c) likviidsete varade hulga arvestus ja seire, kaasa arvatud pealesunnitud realiseerimisest tulenevate potentsiaalsete kulude või finantskahjude kvantitatiivne arvestus;
- d) alternatiivsete rahastamisvahendite määratlemise ja kulukuse arvessevõtmine; samuti
- e) oodatava uue äritegevuse likviidsusolukorrale avaldatava mõju arvestamine.

IV peatükk: Mõistlikkuse põhimõte ja juhtimissüsteem

Suunis 25 – investeerimisriski juhtimine

2.52. Solventsus II direktiivi artikli 132 kohaselt ettevõtja ei tugineks ainult kolmandate osapoolte nagu finantsinstitutsioonide, varahaldajate ja reitinguagentuuride pakutavale teabele. Eelkõige tuleks ettevõtjal välja töötada oma valik riskiindikaatoreid kooskõlas oma investeerimisriski juhtimise tegevuspõhimõtete ja äristrateegiaga.

2.53. Investeerimisotsuseid tehes peab ettevõtja võtma arvesse investeringutega seotud riske ja mitte lootma üksnes sellele, et risk on kapitalinõuetega piisavalt kaetud.

Suunis 26 – ebaharilike investeerimistegevuste hindamine

2.54. Solventsus II direktiivi artikli 132 järgi ettevõtja hindab enne mis tahes ebaharilikku laadi investeringu või investeerimistegevuse elluviimist vähemalt järgmist:

- a) tema suutlikkus investeringut või investeerimistegevust hallata;
- b) investeringu või investeerimistegevusega seotud spetsiifilised riskid ning investeringu või investeerimistegevuse mõju ettevõtja riskiprofiilile;
- c) investeringu või investeerimistegevuse kooskõla hüvitisasaajate ja kindlustusvõtjate huvidega, ettevõtja kehtestatud kohustustega seotud piirangutega ning tõhusa portfelli juhtimisega; samuti
- d) asjaomase investeringu või investeerimistegevuse mõju kogu portfelli kvaliteedile, turvalisusele, likviidsusele, kasumlikkusele ja kättesaadavusele.

2.55. Solventsus II direktiivi artikli 132 kohaselt ettevõtjal on menetlused, mis nõuavad, et kui mõni investering või investeerimistegevus kätkeb endas olulist riski või riskiprofiili muutust, teatab ettevõtja riskijuhtimisfunktsioon sellest riskist või riskiprofiili muutusest ettevõtja juhtorganile.

Suunis 27 – investeerimisriskiga ja indeksiga seotud lepingud

- 2.56. Kooskõlas Solventsus II direktiivi artiklitega 44 ja 132 ettevõtja osakuga seotud ning indeksiga seotud lepingute investeringud valitakse kindlustusvõtjate ja hüvitisesaajate parimates huvides, võttes arvesse võimalikke avalikustatud eesmärgi.
- 2.57. Solventsus II direktiivi artiklite 44 ja 132 kohaselt ettevõtja võtab investeerimisriskiga äri puhul arvesse ning haldab investeerimisriskiga lepingute suhtes kehtivaid piiranguid, eelkõige likviidsuspiiranguid.

Suunis 28 – varad, millega ei ole lubatud reguleeritud finantsturul kaubelda

- 2.58. Solventsus II direktiivi artiklite 44 ja 132 kohaselt ettevõtja rakendab, haldab, seirab ja kontrollib menetlusi, mis on seotud investeringutega varadesse, millega ei ole lubatud reguleeritud finantsturul kaubelda, või komplekstoodetesse, mida on keeruline hinnata.
- 2.59. Solventsus II direktiivi artiklite 44 ja 132 kohaselt ettevõtja käsitleb varasid, millega on lubatud kaubelda, kuid millega ei kaubelda või kaubeldakse ebakorrapäraselt, samamoodi nagu varasid, millega ei ole lubatud reguleeritud finantsturul kaubelda.

Suunis 29 - tuletisinstrumendid

- 2.60. Solventsus II direktiivi artiklite 44 ja 132 kohaselt ettevõtja rakendab tuletisinstrumente kasutades oma investeringuid käsitlevate riskijuhtimispõhimõtetega kooskõlas olevaid menetlusi nende tulemuslikkuse jälgimiseks .
- 2.61. Solventsus II direktiivi artiklite 44 ja 132 kohaselt ettevõtja tõendab, kuidas portfelli tulemusliku juhtimise hõlbustamiseks tuletisinstrumentide kasutamisel paraneb kogu portfelli kvaliteet, turvalisus, likviidsus või kasumlikkus ilma ühtki neist omadustest oluliselt kahjustamata.
- 2.62. Solventsus II direktiivi artiklite 44 ja 132 kohaselt kui tuletisinstrumente kasutatakse riskide vähendamisele kaasaaitamiseks või riskimaandamise meetodina, dokumenteerib ettevõtja tuletisinstrumentide kasutamise põhjendused ja tõendab sellega saavutatava tegeliku riski ülekandmise.

Suunis 30 – väärtpaberistatud instrumendid

- 2.63. Kooskõlas Solventsus II direktiivi artiklitega 44 ja 132 kui ettevõtja investeerib väärtpaberistatud instrumentidesse, kindlustab ta, et tema huvid ning väärtpaberite looja huvid on väärtpaberistatud instrumentide mõistes selgelt arusaadavad ja kooskõlalised.

V peatükk: Omavahendite nõuded ja juhtimissüsteem

Suunis 31 – kapitalijuhtimise tegevuspõhimõtted

- 2.64. Solventsus II direktiivi artiklite 41 ja 93 kohaselt ettevõtja töötab välja kapitalijuhtimise tegevuspõhimõtted, mis hõlmavad järgmist:
- selle menetluse kirjeldus, millega tagatakse nii emiteerimisel kui ka edaspidi, et omavahendite komponendid vastavad kohaldatavatele kapitalinõuetele ja nende tasemetesse liigitamise korrale ning et neid liigitatakse tasemetesse õigesti;
 - menetluse kirjeldus omavahendite komponentide emiteerimise jälgimiseks keskpika perspektiivi kapitalijuhtimise kava alusel;

- c) menetluse kirjeldus, millega tagatakse, et mis tahes omavahendite komponentide tingimused on kohaldatavate kapitalinõuete kriteeriumide suhtes selged ning üheselt mõistetavad; samuti
- d) selliste menetluste kirjeldused, millega
 - i. tagatakse, et kapitali arvestamisel võetakse arvesse võimalikke tegevuspõhimõtteid või avaldusi lihtaktsiate dividendide kohta; samuti
 - ii. tehakse kindlaks ja dokumenteeritakse juhtumid ja esitatakse juhtumitega seotud nõudeõigused, kui mõne omavahendite komponendi jaotamist eeldatavalt edasi lükatakse või jaotamine tühistatakse.

Suunis 32 – keskpika perspektiivi kapitalijuhtimise kava

- 2.65. Solventsus II direktiivi artiklite 41 ja 93 kohaselt ettevõtja töötab välja keskpika perspektiivi kapitalijuhtimise kava, mille üle teeb järelevalvet ettevõtja juhtorgan ning milles kaalutakse vähemalt järgmist:
- a) kõik kavandatavad kapitaliemissioonid;
 - b) ettevõtja omavahenditega seotud tähtjad, sealhulgas nii lepingulised tähtjad kui ka võimalikud varasemad tagasimakse- või tagasiostuvõimalused;
 - c) kuidas mis tahes omavahendi artikli emiteerimine, tagasiost, tagasimaksmine või muu varieerimine mõjutab kohaldatavast kapitalirežiimist tulenevaid võimalikke piiranguid; samuti
 - d) jaotuspõhimõtete rakendamine.
- 2.66. Solventsus II direktiivi artiklite 41 ja 93 kohaselt ettevõtja võtab kapitalijuhtimise kavas arvesse riskijuhtimise süsteemidest ning (ORSA tegevuspõhimõtetel põhinevast) oma riskide ettevaatavast hindamisest saadavaid väljundeid.

VI peatükk: Sisekontrollid

Suunis 33 – sisekontrolli keskkond

- 2.67. Solventsus II direktiivi artikli 46 kohaselt ettevõtja reklaamib asjakohaste sisekontrollide toimimise olulisust, tagades, et kõik töötajad on teadlikud oma rollist sisekontrolli süsteemis. Kontrollitegevused peavad olema proportsionaalsed kontrollitavatest tegevustest ja protsessidest tulenevate riskidega.
- 2.68. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja tagab sisekontrolli süsteemide järjekindla rakendamise kogu konsolideerimisgrupis.

Suunis 34 – seire ja aruandlus

- 2.69. Solventsus II direktiivi artikli 46 kohaselt ettevõtja kehtestab, kuidas sisekontrolli süsteemi kuuluvad seire- ja aruandlusmehhanismid kindlustavad juhtorganile otsustusprotsessi jaoks olulise teabe.

VII peatükk: Siseauditi funktsioon

Suunis 35 - sõltumatus

2.70. Solventsus II direktiivi artikli 47 kohaselt ettevõtja tagab, et siseauditi funktsioon ei ole auditit läbi viies ning audititulemusi hinnates või neist teatades mõjutatud juhtorgani juhustest, mis võiksid kahjustada tema sõltumatust ja erapooletust.

Suunis 36 – siseauditi tegevuspõhimõtted

2.71. Solventsus II direktiivi artiklite 41 ja 47 kohaselt ettevõtjal on siseauditit käsitlevad tegevuspõhimõtted, mis hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) tingimused, mille alusel saab pöörduda siseauditi poole, et saada selle arvamust või abi või teha teisi eritoiminguid;
- b) vajadusel ettevõtjasisesed reeglid, millega kehtestatakse menetlused, mida siseauditi funktsiooni eest vastutav isik peab enne järelevalveasutusele teatamist järgima; samuti
- c) vajadusel rotatsiooni kriteeriumid töötajate määramisel.

2.72. Solventsus II direktiivi artiklite 41 ja 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja tagab, et konsolideerimisgrupi tasandi auditipõhimõtted kirjeldavad, kuidas siseauditi funktsioon suudab

- a) kooskõlastada auditeerimistegevust kogu konsolideerimisgrupi ulatuses; samuti
- b) tagada siseauditi nõuete järgimise konsolideerimisgrupi tasandil.

Suunis 37 – siseauditi funktsiooni ülesanded

2.73. Solventsus II direktiivi artikli 47 kohaselt ettevõtja nõuab, et siseauditi funktsioon vähemalt:

- a) kehtestab, rakendab ja hoiab korras siseauditi kava, milles kirjeldatakse lähematel aastatel tehtavat auditeerimistööd, võttes arvesse ettevõtja kõiki tegevusi ja kogu juhtimissüsteemi;
- b) lähtub prioriteetide valikul riskidest;
- c) edastab auditikava juhtorganile;
- d) väljastab juhtorganile punkti a kohaselt tehtava töö tulemusi kajastava siseauditi aruande, mis sisaldab järeldusi ja soovitusi, sealhulgas puuduste kõrvaldamiseks kavandatava aja ja nende tegemise eest vastutavate isikute kohta ja teavet auditi soovitude täitmisest;
- e) esitab juhtorganile siseauditi tegevusaruande vähemalt igal aastal; samuti
- f) kontrollib juhtorgani punktis d osutatud soovitustest lähtuvalt tehtavate otsuste järgimist.

2.74. Solventsus II direktiivi artikli 47 kohaselt ettevõtja näeb ette, et siseauditi funktsioon võib vajadusel teha siseauditeid, mida ei ole auditikavas.

VIII peatükk: Aktuaarifunktsioon

Suunis 38 – aktuaarifunktsiooni ülesanded

2.75. Solventsus II direktiivi artikli 48 kohaselt ettevõtja rakendab sobivaid meetmeid võimalike huvide konfliktide lahendamiseks juhul, kui ettevõtja otsustab lisada aktuaarifunktsiooni ülesannetele ja tegevustele lisaülesandeid või -tegevusi.

- 2.76. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja nõuab, et aktuaarifunktsioon annaks arvamuse kogu konsolideerimisgrupi edasikindlustuspõhimõtete ja edasikindlustusprogrammi kohta.

Suunis 39 – kindlustustehniliste eraldiste arvutamise kooskõlastamine

- 2.77. Solventsus II direktiivi artikli 48 kohaselt ettevõtja nõuab, et aktuaarifunktsioon selgitaks välja võimalikud ebakõlad Solventsus II direktiivi artiklites 76–85 sätestatud nõuetega kindlustustehniliste eraldiste arvutamise kohta ning teeks vajadusel ettepaneku vastavateks parandusteks.
- 2.78. Solventsus II direktiivi artikli 48 kohaselt ettevõtja nõuab, et aktuaarifunktsioon selgitab välja olulise mõju tehniliste eraldiste suurusele andmete, meetodite või eelduste hindamispäevade vahel muutumisest, kui hindamine on Solventsus II põhine.

Suunis 40 – andmete kvaliteet

- 2.79. Solventsus II direktiivi artikli 48 kohaselt ettevõtja aktuaarifunktsioon hindab kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatavate ettevõtjasiseste ja -välise andmete vastavust Solventsus II direktiivis sätestatud andmete kvaliteedi standarditele ning et aktuaarifunktsioon annab vajaduse korral soovitusi ettevõtjasiseste menetluste kohta andmete kvaliteedi parandamiseks, tagamaks, et ettevõtja suudab Solventsus II direktiivi rakendumisel järgida selles sätestatud vastavaid nõudeid.

Suunis 41 – kindlustusriski hindamise tegevuspõhimõtted ja edasikindlustuse korraldamine

- 2.80. Solventsus II direktiivi artikli 48 kohaselt ettevõtja nõuab aktuaarifunktsiooni poolt kindlustusriski hindamise tegevuspõhimõtete ja edasikindlustuse korraldamise kohta esitatavas arvamuses, et võetakse arvesse nende ja kindlustustehniliste eraldiste omavahelisi seoseid.

Suunis 42 – ettevõtja aktuaarifunktsioon sisemudeli eeltaotluse menetlemise puhul

- 2.81. Solventsus II direktiivi artikli 48 alusel eeltaotluse menetluse vältel ettevõtja nõuab aktuaarifunktsioonilt väljaselgitamist, millised riskid on nende eeltaotlemisel oleva sisemudeliga hõlmatud. Aktuaarifunktsioon peab aitama ka selgitada, kuidas nende riskide vahelised ja nende ning teiste riskide vahelised sõltuvused on tuletatud. Kõnealune kaastöö põhineb tehnilisel analüüsil ning peab kajastama funktsiooni kogemusi ja asjatundlikkust.

Suunis 43 – aktuaari aruandlus juhtorganile

- 2.82. Solventsus II direktiivi artikli 48 kohaselt ettevõtja nõuab, et aktuaarifunktsioon esitab vähemalt kord aastas juhtorganile kirjaliku aruande. Selles aruandes tuleb dokumenteerida kõik olulised toimingud, mida aktuaarifunktsioon on teinud, ning nende tulemused, kirjeldada selgelt kõiki puudujääke ning soovitada nende kõrvaldamise meetodeid.

IX peatükk: Tegevuse edasiandmine

Suunis 44 – kriitilise tähtsusega või olulised funktsioonid ja tegevused

- 2.83. Solventsus II direktiivi artikli 49 kohaselt ettevõtja määrab kindlaks ja dokumenteerib, kas edasiantud funktsioon või tegevus on kriitilise tähtsusega või oluline funktsioon või tegevus, lähtudes sellest, kas see funktsioon või tegevus on ettevõtja tegevuseks hädavajalik nii, et ilma selleta ei suudaks ettevõtja kindlustusvõtjale oma teenuseid osutada.

Suunis 45 – kindlustuslepingute sõlmimine

2.84. Solventsus II direktiivi artikli 49 kohaselt kui kindlustusvahendajale, kes ei ole ettevõtja töötaja, antakse luba teha kindlustusriski hindamist või lahendada kahjunõudeid kindlustusettevõtja nimel ja arvel, tagab ettevõtja, et selle vahendaja tegevusele kohaldatakse tegevuse edasiandmisele rakendatavaid nõudeid.

Suunis 46 – konsolideerimisgrupi piires tegevuse edasiandmine

2.85. Solventsus II direktiivi artikli 49 kohaselt kui võtmefunktsiooni tegevus antakse edasi konsolideerimisgrupi piires, dokumenteerib konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja, millised funktsioonid millise juriidilise isikuga seonduvad, ning tagab, et vastav korraldus ei kahjusta võtmefunktsioonide täitmist ettevõtja tasandil.

Suunis 47 –tegevuse edasiandmise kirjalikud tegevuspõhimõtted

2.86. Solventsus II direktiivi artikli 41 ja 49 kohaselt ettevõtja, kes funktsioonide tegevuse edasi annab või seda kaalub, käsitleb oma tegevuspõhimõtetes ka enda lähenemisviisi ja menetlusi seoses tegevuse edasiandmisega lepingu algusest lõpuni. Eelkõige hõlmab see

- a) kriteeriume selgitamaks, kas funktsioon või tegevus on kriitilise tähtsusega või oluline;
- b) sobiva kvaliteediga teenuseosutaja valimise meetodit ja kuidas ning kui tihti tema tegevust ja tulemusi hinnatakse;
- c) teenuseosutajaga sõlmitud kirjalikus lepingus käsitletavaid üksikasju; samuti
- d) äriliste eriolukordade plaane, sealhulgas väljumisstrateegiat kui tegemist on kriitilise tähtsusega või olulise funktsiooni või tegevusega.

III jagu: Konsolideerimisgrupi juhtimise erinõuded

Suunis 48 –konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja

2.87. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt kindlustuse või edasikindlustuse emasettevõtja või valdusettevõtja määratleb konsolideerimisgrupi vastutava ettevõtja ning teatab sellest konsolideerimisgrupi järelevalveasutusele.

Suunis 49 – sisejuhtimise nõuete kehtestamise kohustused

2.88. Solventsus II direktiivi artikli 246 järgi konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja kehtestab kogu konsolideerimisgrupis kohased sisejuhtimise nõuded, mis vastavad konsolideerimisgrupi ja sellega seotud ettevõtjate struktuurile, tegevusele ja riskidele, ning võtab arvesse riskijuhtimise sobivat ülesehitust ja korraldust konsolideerimisgrupi tasandil, kehtestades selge kohustuste jaotuse kõigi konsolideerimisgrupi ettevõtjate vahel.

2.89. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja ei kahjusta enda juhtimissüsteemi kehtestades konsolideerimisgruppi kuuluva iga ettevõtja juhtorgani oma juhtimissüsteemi sisseseadmist.

Suunis 50 – juhtimissüsteem konsolideerimisgrupi tasandil

2.90. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja

- a) on kehtestanud sobivad ja tõhusad vastutuse ja aruandluse vahendid, menetlused ning liinid, mis võimaldavad riskijuhtimise ja sisekontrolli süsteemide toimimist üksikettevõtja tasandil järele valvata ja suunata;
- b) on kehtestanud konsolideerimisgrupi sisesed aruandlusliinid ning tõhusad süsteemid, mis tagavad, et teave liigub konsolideerimisgrupis nii alt üles kui ka ülalt alla;
- c) dokumenteerib ja teatab kõigile konsolideerimisgrupi ettevõtjatele kõikide konsolideerimisgrupile mõju avaldavate riskide kindlakstegemise, mõõtmise, monitoorimise ja juhtimise vahenditest ja annab aru kõikidest riskidest, millistega konsolideerimisgrupp kokku puutub; samuti
- d) võtab arvesse kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate huve ning seda, milline on pikas perspektiivis nende huvide panus konsolideerimisgrupi kui terviku ühisesmärgi.

Suunis 51 – konsolideerimisgrupi tasandil olulist mõju avaldavad riskid

2.91. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja võtab oma riskijuhtimissüsteemis arvesse nii üksikettevõtjate kui ka konsolideerimisgrupi tasandi riske ja nendevahelist sõltuvust, eelkõige:

- a) mainerisk ning konsolideerimisgrupi sisestest tehingutest ja konsolideerimisgrupi tasandil riskide kontsentreerumisest, sh edasikandumisest tulenevad riskid;
- b) omavahelised sõltuvused riskide vahel, mis tulenevad äritegevusest erinevate ettevõtjate kaudu ja erinevates jurisdiktsioonides;
- c) kolmandate riikide ettevõtjatest tulenevad riskid;
- d) reguleerimata ettevõtjatest tulenevad riskid; samuti
- e) teistest reguleeritud ettevõtjatest tulenevad riskid.

Suunis 52 – konsolideerimisgrupi riskijuhtimine

2.92. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja toetab oma konsolideerimisgrupi tasandil riskijuhtimist sobivate protsesside ja menetlustega, mille abil tehakse kindlaks, mõõdetakse, juhitakse, seiratakse riske ja teatatakse neist, mis konsolideerimisgruppi ja iga ettevõtjat mõjutavad või mõjutada võivad.

2.93. Solventsus II direktiivi artikli 246 kohaselt konsolideerimisgrupi vastutav ettevõtja tagab, et konsolideerimisgrupi riskijuhtimise ülesehitus ja korraldus ei kahjusta ettevõtja õigusvõimet täita oma õigusnormidest, regulatsioonist ja lepingutest tulenevaid kohustusi.

Soovituslik juhend jõustub 1. jaanuarist 2014.